

navnlig i adskillige Landkommuner, naar en Arbejder oppebærer en saadan Pension, som her nævnt, neppe vil give ham nogen Alderdomsunderstøttelse. Og skulde det vise sig, at Arbejderne vare opslidte maaske allerede ved det 50de Aar, saa de maa søge denne Pension, forekommer det mig, at hvis Arbejdet er af en saa anstrengende og opslidende Art, at Arbejderne allerede ved deres 50de Aar skulde være tjenlige til at blive pensionerede, da var der god Grund til, at man netop for et saa anstrengende og opslidende Arbejde betænkte dem med en bedre Løn i den Tid, de kunne udføre deres Arbejde i Statens Skove.

Saa have Skovarbejderne ogsaa i deres Andragende tidligere ansøgt om, at der fra Statens Side maatte blive dem tillagt et lille Tillæg for Slitage paa Værktøj. Der er maaske adskillige ærede Medlemmer, som ville finde, at det er en Bagatel, som der ikke er særlig Grund til at opholde sig ved. Jeg skal dog oplyse, at en Statsskovarbejder for at kunne gøre Fyldest ved alt forefaldende Arbejde i Skovene straks maa anskaffe sig Værktøj for Beløb af omkring 50 Kr., og at Vedligeholdelsen af dette Værktøj kræver en aarlig Udgift af omkring 20 Kr. Nu har den højtærede Landbrugsminister ganske vist taget Hensyn til dette Andragende, idet han gennem det vedtagne Forslag har bemyndiget Skovriderne til at anvende et Beløb af indtil 50 Kr. aarlig til Uddeling blandt Skovarbejderne til Anskaffelse af Værktøj. Men den Maade, hvorpaa denne Uddeling skal finde Sted, forekommer mig at være af en mindre tiltalende Art, idet det hedder, at det skal være blandt de veltjente Skovarbejdere, disse 50 Kr. fordeles. Det er altsaa en Art Drikkepenge-system, som jeg synes, det er mindre heldigt for Staten at komme ind paa; i hvert Fald vilde man vist meget betænke sig paa at anvende et lignende System, hvis det gjaldt de overordnede Embedsmænd. Det har ogsaa vist sig, at dette Forslag ikke har faaet nogen synderlig Betydning, idet Skovarbejderne i Silkeborg Skovdistrikt henvendte sig til Skovrideren og anmodede om, at disse 50 Kr. maatte blive anvendt paa den Maade, at Skovarbejderne i Fællesskab indkøbte et nærmere betegnet Værktøj, som nylig er blevet lavet og har vist sig at være meget praktisk, og saaledes, at Skovarbejderne selv lagde Resten til. Hertil svarede Skovrideren, at det kunde han ikke indlade sig paa, det stred mod det Cirkulære, hvori Reglerne vare

fastsatte. Følgen er bleven den, at disse 50 Kr., i alt Fald for Silkeborg Skovdistrikts Vedkommende, slet ikke ere blevne uddelte.

At Skovarbejderne nu atter komme med deres Andragende, vil maaske for enkelte ærede Medlemmer synes at være et noget demonstrativt Skridt. Jeg haaber imidlertid, at det af min Tale maa fremgaa, at det er berettiget, at Skovarbejderne Gang paa Gang komme med deres Andragende, idet de Forbedringer, den højtærede Minister hentydede til, ikke have forbedret Daglønnen og Akkordprisen, og det er jo, som pointeret i Andragendet, netop der, man særlig ønsker Reformer. Og den højtærede Minister har jo for øvrigt ogsaa tidligere, da denne Sag var til Behandling her, den 12. Maj 1903, udtalt sig meget velvillig. Han sagde da bl. a.: „Saafremt der fra Skovarbejderne fremkommer begrundet Besværing angaaende for lav Arbejdsfortjeneste, skal jeg gerne skænke saadanne Besværinger en nøje og velvillig Overvejelse.“ Jeg haaber, at den højtærede Minister fremdeles vil stille sig velvillig overfor denne Sag, og naar han nu i Dag har sagt, at han er villig til at tage Akkordpriserne under Overvejelse, haaber jeg ogsaa, at Daglønnen maa komme ind under disse Overvejelser. Det kan vel siges, at Forholdene ere forskellige paa de forskellige Pladser, men selv om dette lille Tillæg af 40 Øre daglig gives, vil der sikkert ikke af den Grund indtræde noget Misforhold.

Jeg vil derfor tillade mig at anbefale det stillede Ændringsforslag. Jeg haaber at have godtgjort, at dette Andragende i Virkeligheden er saa beskedent og retfærdigt, at man bør imødekomme det. Da vi forleden havde Forslaget om Husleje-godtgørelse til Forhandling, viste det sig jo, at forskellige Medlemmer ikke fulgte de afstukne Partirammer, og ogsaa ved Skovarbejdernes Andragende har det jo tidligere vist sig, at ærede Medlemmer have fulgt deres Hjertes Tilskyndelse. Jeg vil ogsaa henstille til ærede Medlemmer, at de gøre det her og helst i saa stort et Antal, at Ændringsforslaget kan blive vedtaget og en Stand blive hjulpen, som i højeste Grad trænger dertil.

P. Madsen: Den Sag, som den sidste ærede Taler omtalte, nemlig de Lønninger, som Skovarbejderne faa paa de forskellige Steder, er af en overordentlig stor Betydning for Skovarbejderne. Ogsaa i den Valgkreds, jeg repræsenterer, findes en